

UNIVERSITETET I OSLO

Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet

Eksamen i: MAT 1120 — Lineær algebra

Eksamensdag: Mandag 10. desember 2012

Tid for eksamen: 14.30–18.30.

Oppgavesettet er på 7 sider.

Vedlegg: Noen Matlab kjøring er vedlagt bakerst i oppgavesettet.

Tillatte hjelpemidler: Ingen.

Kontroller at oppgavesettet er komplett før
du begynner å besvare spørsmålene.

Merk: Det forventes at du benytter deg av Matlab-vedlegget i din besvarelse av punkt 3b. Ellers kan du henviser til det når du finner det hensiktsmessig.

Løsningsforslag

Oppgave 1

Definer $\mathbf{a}_1 = (1, 1, 1, 1)$, $\mathbf{a}_2 = (2, 1, 0, 1)$, $\mathbf{a}_3 = (1, 1, 2, 1)$ og $\mathbf{a}_4 = (2, 1, -1, 1)$. La A være 4×4 matrisen med \mathbf{a}_1 , \mathbf{a}_2 , \mathbf{a}_3 , \mathbf{a}_4 som sine kolonner og la $W = \text{Col } A$ være kolonnerommet til A .

1a

Angi \mathbf{a}_4 som en lineær kombinasjon av \mathbf{a}_1 , \mathbf{a}_2 og \mathbf{a}_3 . Finn dimensjonen til W , og begrunn svaret.

Løsning: Matlab kjøringen viser at den redusert trappeformen til A har en pivot (ledende ener) i hver av de tre første kolonnene, så de tre første kolonnene i A er en basis for W , og dimensjonen til W er 3. Ser også fra siste kolonne i redusert trappeform R at $\mathbf{a}_4 = \mathbf{a}_1 + \mathbf{a}_2 - \mathbf{a}_3$.

1b

Vi betrakter nå \mathbb{R}^4 som et indreprodukt rom med hensyn på det vanlige Euklidske indreproduktet (dvs prikk-produktet).

Bruk Gram-Schmidt prosessen til å finne en ortogonal basis for W . Finn deretter den ortogonale projeksjonen av vektoren $\mathbf{y} = (1, 1, 0, 0)$ på W .

(Fortsettes på side 2.)

Løsning: Siden $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3$ er en basis for W bruker vi Gram-Schmidt på disse og får

$$\begin{aligned}\mathbf{v}_1 &= \mathbf{a}_1 = (1, 1, 1, 1) \\ \mathbf{v}_2 &= \mathbf{a}_2 - \text{Proj}_{W_1}(\mathbf{a}_2) = \mathbf{a}_2 - \frac{\mathbf{a}_2 \cdot \mathbf{v}_1}{\mathbf{v}_1 \cdot \mathbf{v}_1} \mathbf{v}_1 = \mathbf{a}_2 - \frac{4}{4} \mathbf{v}_1 \\ &= \mathbf{a}_2 - \mathbf{v}_1 = (1, 0, -1, 0) \\ \mathbf{v}_3 &= \mathbf{a}_3 - \text{Proj}_{W_2}(\mathbf{a}_3) = \mathbf{a}_3 - \frac{\mathbf{a}_3 \cdot \mathbf{v}_1}{\mathbf{v}_1 \cdot \mathbf{v}_1} \mathbf{v}_1 - \frac{\mathbf{a}_3 \cdot \mathbf{v}_2}{\mathbf{v}_2 \cdot \mathbf{v}_2} \mathbf{v}_2 \\ &= \mathbf{a}_3 - \frac{5}{4} \mathbf{v}_1 + \frac{1}{2} \mathbf{v}_2 = \frac{1}{4}(1, -1, 1, -1)\end{aligned}$$

så $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \mathbf{v}_3$ er en ortogonal basis for W .

Den ortogonale projeksjonen av \mathbf{y} på W er da gitt ved

$$\text{Proj}_W(\mathbf{y}) = \sum_{i=1}^3 \frac{\mathbf{y} \cdot \mathbf{v}_i}{\mathbf{v}_i \cdot \mathbf{v}_i} \mathbf{v}_i = \frac{1}{2} \mathbf{v}_1 + \frac{1}{2} \mathbf{v}_2 + 0 \mathbf{v}_3 = (1, 1/2, 0, 1/2).$$

□

1c

La B være 4×3 matrisen vi får fra A ved å slette siste kolonne, så B har $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2$ og \mathbf{a}_3 som sine kolonner.

Finn en QR-faktorisering av B .

Løsning: Vi normaliserer $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \mathbf{v}_3$ og får

$$\mathbf{u}_1 = \frac{1}{2}(1, 1, 1, 1), \quad \mathbf{u}_2 = \frac{1}{\sqrt{2}}(1, 0, -1, 0), \quad \mathbf{u}_3 = \frac{1}{2}(1, -1, 1, -1).$$

La Q være matrisen med kolonner $\mathbf{u}_1, \mathbf{u}_2, \mathbf{u}_3$. For å finne R finner vi fra beregningene i b) at

$$\begin{aligned}\mathbf{a}_1 &= \mathbf{v}_1 = 2\mathbf{u}_1 \\ \mathbf{a}_2 &= \mathbf{v}_1 + \mathbf{v}_2 = 2\mathbf{u}_1 + \sqrt{2}\mathbf{u}_2 \\ \mathbf{a}_3 &= \frac{5}{4}\mathbf{v}_1 - \frac{1}{2}\mathbf{v}_2 + \mathbf{v}_3 = \frac{5}{2}\mathbf{u}_1 - \frac{\sqrt{2}}{2}\mathbf{u}_2 + \frac{1}{2}\mathbf{u}_3.\end{aligned}$$

Vi definerer derfor

$$R = \begin{bmatrix} 2 & 2 & \frac{5}{2} \\ 0 & \sqrt{2} & -\frac{\sqrt{2}}{2} \\ 0 & 0 & \frac{1}{2} \end{bmatrix}$$

Da er $B = QR$ en QR-faktorisering av B .

□

Oppgave 2

Betrakt differenslikningen

$$y_{k+2} + 2y_{k+1} + y_k = 0 \quad \text{for alle } k \in \mathbb{Z} \quad (1)$$

for en følge $\{y_k\}$ i signalrommet \mathbb{S} bestående av reelle følger indeksert over de hele tallene \mathbb{Z} . La W være underrommet av \mathbb{S} bestående av alle løsninger av (1).

(Fortsettes på side 3.)

2a

Vis at følgen $\{y_k\}$ gitt ved $y_k = k(-1)^k$, $k \in \mathbb{Z}$, er en løsning av (1) og finn en basis for W . Bestem løsningen av (1) som oppfyller $y_0 = 1$ og $y_1 = -3$.

Løsning: Med $y_k = k(-1)^k$ får vi

$$y_{k+2} + 2y_{k+1} + y_k = (-1)^k[(k+2)(-1)^2 + 2(k+1)(-1) + k] = 0$$

for alle k , som viser første del.

Videre er (1) en homogen lineær annenordens differenslikning med karakteristisk likning $r^2 + 2r + 1 = 0$, dvs. $(r+1)^2 = 0$ som har (eneste) løsning $r = -1$. Da er $y_k = (-1)^k$ en løsning av (1).

Løsningene $y_k^1 = k(-1)^k$ og $y_k^2 = (-1)^k$ er lineært uavhengige (de er opplagt ikke multiple av hverandre), og siden W har dimensjon 2 (ved Teorem i boka), må da disse to funksjonene være en basis for W .

Den generelle løsningen av (1) er derfor $y_k = c_1 k(-1)^k + c_2(-1)^k$. Fra initialbetingelsene $y_0 = 1$ og $y_1 = -3$, bestemmer vi $c_1 = 2$, $c_2 = 1$, så løsningen av (1) som tilfredstiller disse er

$$y_k = 2k(-1)^k + (-1)^k = (-1)^k(2k+1).$$

□

2b

Definer avbildningen $T : \mathbb{S} \rightarrow \mathbb{S}$ ved $T(\{y_k\}) = \{z_k\}$ der

$$z_k = \frac{1}{4}(y_{k+1} + 2y_k + y_{k-1}) \quad \text{for alle } k \in \mathbb{Z} \quad (2)$$

Vis at T er lineær og bestem dimensjonen til kjernen til T . (Husk at kjernen til T består av følgene i \mathbb{S} som T avbilder på null-følgen).

Løsning: La $\{u_k\}, \{v_k\} \in \mathbb{S}$ og $b \in \mathbb{R}$. Da er

$$T(\{u_k\} + \{v_k\}) = T(\{u_k + v_k\}) = \left\{ \frac{1}{4}(u_{k+1} + v_{k+1} + 2u_k + 2v_k + u_{k-1} + v_{k-1}) \right\}$$

$$= \left\{ \frac{1}{4}(u_{k+1} + 2u_k + u_{k-1}) + \frac{1}{4}(v_{k+1} + 2v_k + v_{k-1}) \right\} = T(\{u_k\}) + T(\{v_k\}).$$

Dessuten er

$$T(b\{u_k\}) = T(\{bu_k\}) = \left\{ \frac{1}{4}(bu_{k+1} + 2bu_k + bu_{k-1}) \right\}$$

$$= b \left\{ \frac{1}{4}(u_{k+1} + 2u_k + u_{k-1}) \right\} = bT(\{u_k\}).$$

Dermed er T en lineær avbildning.

(Fortsettes på side 4.)

Betrakt $\{y_k\} \in \mathbb{S}$. At $\{y_k\}$ er et element i kjernen til T betyr at

$$\frac{1}{4}(y_{k+1} + 2y_k + y_{k-1}) = 0 \quad \text{for alle } k \in \mathbb{Z},$$

og dette er ekvivalent med at

$$y_{k+2} + 2y_{k+1} + y_k = 0 \quad \text{for alle } k \in \mathbb{Z}$$

(ved å fortkorte $1/4$ og erstatte k med $k+1$), dvs at likning (1) holder.

Dette betyr at kjernen til T er det samme som W , som vi allerede har sett har dimensjon 2.

□

Oppgave 3

$$\text{Sett } P = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & -1 & -2 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

3a

Beregn P^2 og $P^T P$. Avgjør om P er diagonaliserbar.

$$\text{Løsning: Utregning gir at } P^2 = I \text{ og } P^T P = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 2 & 3 \\ 1 & 3 & 6 \end{bmatrix}.$$

Siden P er triangulær ser vi at dens egenverdier er 1 (med multiplisitet lik 2) og -1 (med multiplisitet lik 1). Egenrommet E_{-1} er da nødvendigvis en-dimensjonalt. Utregning gir at en basis for $E_{-1} = \text{Nul}(A - I)$ er f.eks. $\{(1, 0, 0), (0, 1, -1)\}$. Dermed er E_{-1} 2-dimensjonalt. Det betyr at vi vil kunne finne en basis for \mathbb{R}^3 som består av egenvektorer for P , og P vil derfor være diagonaliserbar.

3b

Vi lar $\|\cdot\|$ betegne den vanlige normen i \mathbb{R}^3 .

La M være maksimum av $Q(\mathbf{x}) = \|P\mathbf{x}\|^2$ når \mathbf{x} varierer gjennom alle \mathbf{x} i enhetsfæren $S = \{\mathbf{x} \in \mathbb{R}^3 : \|\mathbf{x}\| = 1\}$.

Forklar hvordan du kan benytte deg av en av de vedlagte Matlab kjøringene til å anslå en approksimativ verdi for M .

Løsning: Siden $Q(\mathbf{x}) = \|P\mathbf{x}\|^2 = \mathbf{x}^T P^T P \mathbf{x}$ er den kvadratiske formen assosiert med den symmetriske matrisen $P^T P$ vet vi at M er den største egenverdien til $P^T P$. Den vedlagte Matlab-utskriften viser en kjøring av

(Fortsettes på side 5.)

potensmetoden anvendt nettopp på matrisen $P^T P$; vi ser fra denne at en approksimativ verdi for den største egenverdien til $P^T P$ i absoluttverdi er 7,8730. Dermed må $M \simeq 7,8730$.

Kommentar: Regner man ut egenverdiene til $P^T P$ ved å beregne det karakteristiske polynomet til $P^T P$ og finne dens røtter (ved å observere først at 1 er en rot) finner man at egenverdiene er 1 og $4 \pm \sqrt{15}$. Den største er altså $4 + \sqrt{15} \simeq 7,8730$.

Oppgave 4

La \mathbb{P}_2 være vektorrommet bestående av alle polynomer av grad høyst 2 i en reell variabel x . La $\mathcal{B} = \{1, x, x^2\}$ være standardbasen for \mathbb{P}_2 og sett $\mathcal{C} = \{1, 1 - x, (1 - x)^2\}$.

Begrunn at \mathcal{C} er en basis for \mathbb{P}_2 . Bestem basisskiftematrixene $P_{\mathcal{B} \leftarrow \mathcal{C}}$ og $P_{\mathcal{C} \leftarrow \mathcal{B}}$.

Løsning: Vi har

$$\begin{aligned} 1 &= 1 \cdot 1 + 0 \cdot x + 0 \cdot x^2 \\ 1 - x &= 1 \cdot 1 - 1 \cdot x + 0 \cdot x^2 \\ (1 - x)^2 &= 1 \cdot 1 - 2 \cdot x + 1 \cdot x^2 \end{aligned}$$

så

$$P := \begin{bmatrix} [1]_{\mathcal{B}} & [1-x]_{\mathcal{B}} & [(1-x)^2]_{\mathcal{B}} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & -1 & -2 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

Siden matrisen P har determinant lik $-1 \neq 0$, så er den invertibel. (Dette følger også fra forrige oppgave siden $P^2 = I$). Notat 1 gir da at \mathcal{C} er basis og at $P = P_{\mathcal{B} \leftarrow \mathcal{C}}$.

Videre har vi

$$\begin{aligned} 1 &= 1 + 0(1-x) + 0(1-x)^2 \\ x &= 1 - 1(1-x) + 0(1-x)^2 \\ x^2 &= 1 - 2(1-x) + 1(1-x)^2 \end{aligned}$$

så

$$P_{\mathcal{C} \leftarrow \mathcal{B}} = \begin{bmatrix} [1]_{\mathcal{C}} & [x]_{\mathcal{C}} & [x^2]_{\mathcal{C}} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & -1 & -2 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} = P$$

Alternativt kan vi merke oss at $P^{-1} = P$ (noe som følger fra forrige oppgave siden $P^2 = I$ og som ellers er lett å regne ut), og det gir

$$P_{\mathcal{C} \leftarrow \mathcal{B}} = (P_{\mathcal{B} \leftarrow \mathcal{C}})^{-1} = P^{-1} = P$$

□

(Fortsettes på side 6.)

Oppgave 5

Betrakt funksjonene $f_0(x) = x$ og $f_1(x) = 2^x$ definert på \mathbb{R} , og følgende tre datapunkter i planet: $(0, 1)$, $(1, 2)$ og $(2, 6)$.

Bruk minste kvadraters metode til å bestemme de reelle tallene β_0 og β_1 som gir at den lineære modellen $y = \beta_0 f_0(x) + \beta_1 f_1(x)$ tilpasser disse datapunktene best mulig.

Løsning: Løser $X\beta = y$ der

$$X = \begin{bmatrix} f_0(0) & f_1(0) \\ f_0(1) & f_1(1) \\ f_0(2) & f_1(2) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 2 \\ 2 & 4 \end{bmatrix}, \quad \beta = \begin{bmatrix} \beta_0 \\ \beta_1 \end{bmatrix}, \quad y = \begin{bmatrix} y_1 \\ y_2 \\ y_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 6 \end{bmatrix}.$$

Får:

$$X^T X = \begin{bmatrix} 5 & 10 \\ 10 & 21 \end{bmatrix}, \quad X^T y = \begin{bmatrix} 14 \\ 29 \end{bmatrix},$$

og ser da at $\beta = (4/5, 1)$ er (den entydige) løsningen av normallikningene $X^T X \beta = X^T y$ og dermed minste kvadraters løsning av systemet $X\beta = y$. Dermed er $\beta_0 = 4/5$ og $\beta_1 = 1$ de ønskede verdiene. \square

Oppgave 6

La $n \in \mathbb{N}$ og la $\langle \cdot, \cdot \rangle$ være et indreprodukt på \mathbb{R}^n , så $\langle \mathbf{x}, \mathbf{y} \rangle$ betegner indreproduktet av to vektorer $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{R}^n$.

Vis at det fins en positiv definit $n \times n$ matrise A som er slik at

$$\langle \mathbf{x}, \mathbf{y} \rangle = \mathbf{x}^T A \mathbf{y} \quad \text{for alle } \mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{R}^n.$$

(Vi minner om at en $n \times n$ matrise A kalles positiv definit når A er symmetrisk og $\mathbf{x}^T A \mathbf{x} > 0$ for alle $\mathbf{x} \neq \mathbf{0}$ i \mathbb{R}^n).

Løsning: La $A = [a_{ij}]$ være $n \times n$ matrisen definert ved $a_{ij} = \langle \mathbf{e}_i, \mathbf{e}_j \rangle$ for $1 \leq i, j \leq n$, der som vanlig \mathbf{e}_i er i 'te vektor i standardbasisen for \mathbb{R}^n .

Betrakt $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{R}^n$, $\mathbf{x} = (x_1, x_2, \dots, x_n)$ og $\mathbf{y} = (y_1, y_2, \dots, y_n)$. Da er $\mathbf{x} = \sum_i x_i \mathbf{e}_i$ og $\mathbf{y} = \sum_j y_j \mathbf{e}_j$, så

$$\langle \mathbf{x}, \mathbf{y} \rangle = \left\langle \sum_i x_i \mathbf{e}_i, \sum_j y_j \mathbf{e}_j \right\rangle = \sum_i \sum_j x_i y_j \langle \mathbf{e}_i, \mathbf{e}_j \rangle = \sum_i x_i \left(\sum_j a_{ij} y_j \right) = \mathbf{x}^T A \mathbf{y}.$$

Matrisen A er symmetrisk siden $a_{ji} = \langle \mathbf{e}_j, \mathbf{e}_i \rangle = \langle \mathbf{e}_i, \mathbf{e}_j \rangle = a_{ij}$ for alle $1 \leq i, j \leq n$. Videre er

$$\mathbf{x}^T A \mathbf{x} = \langle \mathbf{x}, \mathbf{x} \rangle > 0$$

for alle $\mathbf{x} \neq \mathbf{0}$ i \mathbb{R}^n (ved fjerde egenskap for indreproduktet $\langle \cdot, \cdot \rangle$). Dermed er A positiv definit, og påstanden er dermed bevist.

\square

(Fortsettes på side 7.)

Matlab utskrift:

```
>> A = [ 1 2 1 2; 1 1 1 1; 1 0 2 -1; 1 1 1 1]
```

```
A =
```

```
    1    2    1    2
    1    1    1    1
    1    0    2   -1
    1    1    1    1
```

```
>> R = rref(A)
```

```
R =
```

```
    1    0    0    1
    0    1    0    1
    0    0    1   -1
    0    0    0    0
```

```
>> C = [1 1 1; 1 2 3; 1 3 6]
```

```
C =
```

```
    1    1    1
    1    2    3
    1    3    6
```

```
>> x = rand(3,1);
    for r = 1:10
        x = C*x;      [maxval,maxnr] = max(abs(x));
        mu = x(maxnr);  x = (1/mu)*x;
    end
```

```
    lambda=mu, error=max(abs(C*x-mu*x))
```

```
lambda =
```

```
    7.8730
```

```
error =
```

```
    1.2898e-09
```